

det var aldeles tvingende nødvendigt. Men jeg ser ikke rettere, end at under de voldsomme Begivenheder, som i Øjeblikket gaar hen over Europa, er det nødvendigt for Regeringen i dette Land at have en Bemyndigelse til at kunne udstede Forbud mod Udførsel af Levnedsmidler. Det er ikke Meningen i dette Øjeblik at bruge Bemyndigelsen udover et Forbud mod Udførsel af Kornvarer, Kartofler — fra Bornholm f. Eks. For Færøernes Vedkommende er der for øvrigt ogsaa begæret Udførselsforbud med Hensyn til nogle andre Levnedsmidler. Man ser altsaa, at der fra Færøernes Side allerede er fremsat den Opfattelse, at det er nødvendigt der at have denne omfattende Bemyndigelse, og der er, som sagt, virkelig ikke den mindste Grund for den danske Rigsdag til at tro, at man nogen Sinde skulde have en Justitsminister, som skulde gaa Landbrugets Interesser for nær i dette Forhold. Det samme gør sig gældende med Hensyn til Ride-Træk- og Lastdyr. Det er ikke Meningen i dette Øjeblik at benytte Bemyndigelsen til at forbyde Udførsel af Heste, men ingen kan forudse, hvad der meget hurtigt kan ske. Begivenhederne gaar jo i disse Dage saa rask, at Tanken næsten ikke kan følge med, og naar et Ministerium her skal træde frem for den danske Rigsdag for at bede om en Bemyndigelse til at udstede Forbud mod Udførsel af visse Varer, er det ikke muligt at gøre det uden derigennem, at man kræver en almindelig og omfattende Bemyndigelse, og man maa saa fra Rigsdagens Side stole paa, at den til enhver Tid værende Minister benytter Bemyndigelsen med Forstand og Forsigtighed, og det skal jeg love for, at jeg skal gøre, saa længe jeg har den Ære at være den, der skal benytte mig af denne Fuldmagt. Men jeg kan ikke gaa ind paa i dette Øjeblik at modtage begrænsende Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag paa Grund af en Ængstelse, som er ganske ubegrundet.

P. Th. Nielsen: Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kan gaa ind paa at modtage et Ændringsforslag som af mig anført. Den højtærede Minister sagde, at Bemyndigelsen til at forbyde Udførsel af de forædlede dyriske Produkter ikke vilde blive brugt, uden at det var aldeles tvingende nødvendigt. Men naar det er Tilfældet, skønner jeg ikke, at det var nødvendigt for Ministeren i dette Øjeblik at faa en saa almindelig Bemyndigelse. Rigsdagen er jo samlet, og hvis en saadan

tvingende Nødvendighed kom til at foreligge, er der aldeles ingen Tvivl om, at Rigsdagen ogsaa vilde udstrække Bemyndigelsen til den højtærede Minister videre. Som Forholdene ligger i Øjeblikket, kan jeg fremdeles ikke indse, at der var mindste Anledning til, at Bemyndigelsen blev saa udstrakt. Men da Ministeren modsætter sig, at der stilles et hvilket som helst Ændringsforslag til Lovforslaget, og da Ministeren paa den anden Side meget stærkt har betonet, at han vil benytte sin Bemyndigelse med den største Varsomhed, navnlig overfor Landbruget, skal jeg paa mit Partis Vegne frafalde Ønsket om, at der stilles Ændringsforslag til Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Jeg takker det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) for den Holdning, han har indtaget, og jeg skal blot føje til, at der kan jo være visse Landsdele, hvor et saadant Forbud kan være nødvendigt, selv om det ikke er det for andre. Jeg nævnedes nylig Færøerne, hvor der er kommet megen Ængstelse frem med Hensyn til Forsyningen med Levnedsmidler. Jeg skal gøre opmærksom paa en anden Ting. Rønne Byraad skriver under 3. August 1914: „Byraadet tillader sig herved under Henvisning til de forhaanden-værende Forhold og Bornholms isolerede Beliggenhed, der kan medføre, at Øen under en videre Udvikling af den herskende Krigstilstand i Europa kan udsættes for at blive henvist til, at dens Befolkning alene kan ernæres ved den paa Øen værende Beholdning af Levnedsmidler, at henstille til det ærede Amt, at dette vil andrage Regeringen om at foranledige, at der, saa vidt muligt, snarest udstedes Forbud mod Udførsel fra Bornholm af Korn og Kornprodukter samt Kartofler.“ Se, der kræves Udførselsforbudet kun for Korn, Kornprodukter og Kartofler i dette Øjeblik, og der er heller ikke Tale om mere nu, men Skrivelsen nævner dog Levnedsmidler i al Almindelighed, og jeg tror ikke, det er ubegrundet, at Bemyndigelsen faar det Omfang, og jeg takker det ærede Medlem for, at han har overvundet sin Tvivl og Ængstelse i den Henseende og vil gaa med til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.